

cutida i *fallada*, no deu tornar-se a ressucitar. Tots aquests casos i fallos, els coneix i sap que a més d'ésser aprovats, consten en totes les Actes, firmades per ell mateix, sense la més petita protesta.

Si per raons privades, creu haver fet el què no havia de fer, val més que es quedi al marge de la qüestió, que fer feina negativa de la que ell mateix ha fet abans.

Quan hi han interessos creats, siguin per relacions, amistats o per atencions d'empleo o el què siga, que nosaltres no creiem, li aconsellem el què hem dit, que val més posar-se al marge, que desfer el què hom ha fet.

Les Actes canten, senyor del Pozo, i la seva firma certifica.

Sigui tan bo com vulga, però no permeti que ningú abusi de sa bondat. Consell d'amic.

....

Havent-hi interès, per part d'algun músic associat, en *ressucitar un mort*, i essent aquesta qüestió fallada en Junes anteriors, fallo aprovat en Junes Generals també passades i per la Federació, en el BUTLLETÍ es publicaran *Integres* les Actes que, inscrites en el Llibre corresponent, tracten d'aquest assumpte, si li sembla al senyor Domènech.

Ni ignorància, ni mala fè. La veritat abans que tot.

....

Aital com pressentíem, han tornat a venir professors del Sindicat Musical de Catalunya (Barcelona) d'augment en l'orquestra formada per no associats i dirigida per un soci del Foment Musical de Barcelona, i en societat posada en l'*Index* de boicots pel Sindicat nostre i per la Federació de Sindicats de Catalunya.

Alguns dels professors són reïncidents.

Ah! i en presència del President de la Federació!...

Si això és formalitat, que vinguin els de la Junta de Barcelona i ens ho expliquin.

Això és gana, o són ganes de burlar-se de qui té més sinceritat que ells.

....

S'ens ha dit que, arreglat l'assumpte pendent entre empreses d'Espectacles i professorat del Sindicat de Barcelona, tenen *ganes*, alguns d'aquests últims, de venir a arreglar l'assumpte dels no associats i Sindicat d'aquí.

Si és així, devem confessar-ho, ens fan llàstima. Tanta feina que hi ha, a casa de cada hui!...

Aquí, no es compren conciències amb diners, ni *se ablandan cueros curtidos*.

Sàpiguen que els músics no associats d'aquí, no faran mai cas dels consells dels de fora, com no feren cas del fallo (*fallo*, senyors músics de Barcelona) que dictà el Consell Federatiu de la Federació de Sindicats de Catalunya. Aquests, tancats en llur absolutisme, sols faran cas de les pròpies conveniències, malgrat de totes les raons hagudes i per haver.

Són així; i si no, a les proves.

Ells es riuen de tot: de nosaltres, de la Federació i de les disposicions d'uns i altres.

I encara hi ha qui els apoia!

Què hi farem? N'hi han tants d'humils, al món!

....

El soci Joan Ribalta, de Cardedeu, posa en coneixement de tots els conjunts que necessitin professor de piano o de *Jazz-band*, que està disponible.